

Förberedelse kl 09.30-12.30

RÄTTEN

rådmannen Stefan Wikmark

PROTOKOLLFÖRARE

notarien Magnus Löfving

KÄRANDE

Rederi- och Fastighets AB Råna, närvarande genom ställföreträdaren
Lars-Erik Johansson
Ombud: advokaterna Anders Munck och Lars Erik Olsson, båda närvarande

Övriga närvarande: Lars Johansson, Inga-Lena Johansson och Per-Arne Johansson

SVARANDE

Lagerlöf & Leman Advokatbyrå AB, ej närvarande
Ombud: advokaten Bertil Södermark, närvarande

Övrig närvarande: advokaten Max Slotte

SAKEN

skadestånd

YRKANDEN

Munck framställer Rederi- och Fastighets AB Rånas (Rånas) yrkanden enligt följande (aktbil 38): Råna yrkar att tingsrätten förpliktar Lagerlöf & Leman Advokatbyrå AB (Lemans) att till Råna utge skadestånd **dels** med FF 10 762 162 (FF 1 600 000 för underhåll och reparation av fastigheten, FF 206 507 för fastighetsskatt, FF 100 000 för utköp av Pierrefeu, FF 8 000 000 för mistad försäljningslikvid för fastigheten och

FF 855 655 för arvode betalat till Eltvedt & O'Sullivan), dels med 5 961 032 kr (4 670 000 kr för lån till Gennitti och 1 291 032 kr för arvode och kostnader betalat till Lemans och till Sanford Jossen). Vidare yrkas ränta på kapitalbeloppen enligt 6 § räntelagen från den 1 maj 1992 till dess betalning sker.

Södermark uppger att Lemans bestrider yrkandena och tillägger: Det vitsordas att fastighetsskatt, förlikningslikvid till Pierrefeu och arvode till Eltvedt & O'Sullivan (E&O) betalats med angivna belopp. I fråga om yrkandet i svenska kr vitsordas lånet till Gennitti med angivet belopp. Arvode och kostnader betalat till Lemans och Sanford Jossen vitsordas till ett belopp om 1 270 440:58 kr. Övriga belopp kan Lemans inte uttala sig om. Ränta enligt 6 § räntelagen vitsordas från dagen för delgivning av stämning i målet, d v s den 8 augusti 1995.

RÅNAS TALERÄTT

Munck: Toftö och APS Lars Johansson Shipping samt syskonen Lars Erik Johansson, Per-Arne Johansson och Inga-Lena Johansson (delägarna) har i denna sak vederlagsfritt överlåtit sina rättigheter till Råna.

Södermark: Det pågår viss utredning i Frankrike om huruvida delägarnas överlåtelse till Råna är giltig enligt fransk lag. Lemans förväntas få besked i denna fråga den 15 november 1996. - Oavsett resultatet av utredningen i Frankrike är det här fråga om en inkassoöverlåtelse där överlåtarna bör ansvara för eventuella rättegångskostnader. Han efterlyser besked från överlåtarna huruvida de är villiga att ställa borgen i den delen.

Munck: Han återkommer ev med besked i frågan om borgen.

GRUNDER M M

Munck: Råna anlidade i slutet av 1986 Lemans för juridiskt biträde i Sverige och Frankrike. Uppdraget faller under 18 kap HB (Om sysloman eller ombudsmän). Lemans har inte utfört uppdragen med den skicklighet som uppdragen krävt. På grund av Lemans försummelser har Råna vållats ekonomisk skada som Lemans enligt 18 kap 4 § HB skall svara för. - Lemans anlidade E&O som platsombud. E&O anlidade i sin

tur Girard. Alternativt anlätades Girard direkt av Lemans. Även platsombuden agerade försumligt vilket ledde till skada för Råna. Som uppdragstagare hade Lemans principalansvar för sina platsombud och ansvarar därför också för skada förorsakad av platsombuden. - Lemans försumlighet består även i själva anlitaandet av platsombuden. E&O är inte en advokatbyrå och behärskar inte berörda rättsområden. För det fall tingsrätten skulle finna att Lemans inte anlitat E&O utan endast förmedlat E&O:s tjänster var även förmedlingen försumlig. - Lemans gav Råna intrycket av att Råna i Frankrike var företrätt av en fransk advokatbyrå. Råna fick först flera år efter att Girard slutfört sitt uppdrag kännedom om dennes existens.

Södermark: Det vitsordas att Råna i slutet av 1986 anlitat Lemans som sysseoman. Det bestrids att Lemans vid utförandet av sitt uppdrag varit försumligt och i någon del förorsakat Råna skada. - Råna har efter rekommendation från Lemans, men utan Lemans inblandning, självt anlitat E&O. E&O har också efter slutfört uppdrag den 31 juni 1989 lämnat slutredovisning direkt till Råna. Lemans ansvarar således ej för de åtgärder som E&O vidtagit. Det bestrids fö att E&O varit försumligt eller vårdslöst. Råna har vidare efter rekommendation från E&O anlitat Girard. Lemans ansvarar därför inte heller för åtgärder som Girard vidtagit. - Det bestrids att anlitaande eller förmedling av E&O eller Girard skulle vara försumligt. Det vitsordas emellertid att E&O ej är advokatbyrå och att Frank Benham ej är advokat. Såväl E&O som Frank Benham är dock synnerligen kvalificerade. Det bestrides att Lemans gett Råna intrycket att E&O är en advokatbyrå. Saken var aldrig föremål för diskussion.

DE SÄRSKILDA UPPDRAGEN

Munck: Råna kontaktade i slutet av 1986 Lemans för att få biträde med att driva in utestående charterhyra för Lady Ellen hos Gennitti. Från den tidpunkten har Lemans haft i uppdrag att på alla sätt iaktta Rånas intressen och de faktiska uppdragen kom att utökas efterhand. Lemans företräddes därvid av advokaten Max Slotte.

Södermark: Det vitsordas att det första uppdraget bestod i att driva in fordringar hos Gennitti och att uppdragen kom att utökas efterhand.

Försäljningen av Lady Ellen

Munck: Råna, som hade intresse av att försälja Lady Ellen, ville utnyttja en mellan Råna och Gennitti avtalad option för Gennitti att förvärva Lady Ellen. Den försäljning, som sedan kom till stånd, innefattade en mängd transaktioner. Bl a skulle inteckningar i vingården Domaine de la Tousque tas ut. Alla åtgärder som därvid vidtogs utfördes efter Lemans direktiv. Lemans uppdrag i denna del innebar att Lemans skulle biträda Råna vid försäljningen, se till att betalning erlades och se till att betryggande säkerhet lämnades. Max Slotte uppgav därvid i ett telefax, aktbil 2, att vingården hade ett värde om minst FF 20 miljoner. Han uppgav även att vingården skulle vara välskött. Råna, som helt saknade uppgifter om vingårdens värde och skick, förlitade sig på Max Slottes uppgifter. I efterhand har dock konstaterats att värdet på sin höjd uppgick till FF 10 miljoner och att vingården var långt ifrån välskött. Lemans försumlighet består i att Lemans vilselett Råna i fråga om värdet på säkerheten.

Södermark: Lemans skulle, då det visat sig att Lady Ellen var en olönsam investering, biträda vid försäljningen av henne och se till att betalning erlades. Den affärsmässiga bedömningen gjordes enbart av Råna. Lemans hade inte i uppdrag att värdera den vingård som Gennitti ställde som säkerhet. Den värderingen gjordes av en av Gennitti och Johansson anlitad notarie. Fast egendom skall enligt fransk rätt värderas av notarier. Det fax som Lemans skickat till Råna, aktbil 2, ger ej uttryck för Lemans uppfattning om värdet utan redovisar endast vad notarien konstaterat. Med hänsyn till den då rådande fastighetsmarknaden finns ingen anledning att betvivla riktigheten av notariens värdering.

Munck: Råna har ej kontaktat något notarie i Frankrike. Det framstår som anmärkningsvärt att information från en av Råna anlitad notarie skulle förmedlats av Lemans. Faxet är bara en bekräftelse av vad Lemans, genom Max Slotte, tidigare muntligen uppgivit om vingårdens värde.

Södermark: Max Slotte har aldrig muntligen uttalat sig om värdet på vingården.

Återköpet av Lady Ellen

Munck: Det påstås inte att Lemans varit försumligt i denna del. Hade Råna vetat att vingården inte var värd FF 20 miljoner hade man dock inte köpt tillbaka Lady Ellen.

Förvärvet av säljarreverserna

Munck: Det påstås inte att Lemans varit försumligt i denna del.

Den offentliga auktionen

Munck: Vingården, i vilken Råna hade säkerhet, ägdes av SCI, som i sin tur ägdes av Gennitti. På grund av andra krav mot SCI bjöds vingården den 14 juni 1988 ut på exekutiv auktion. Lemans rådde därvid Råna att ropa in fastigheten, vilket i och för sig var ett välgrundat råd. Max Slotte var närvarande vid auktionen men hade inte själv behörighet att agera. För uppgiften att ropa in vingården anlätade Lemans en fransk advokat vid namn Girard. Girard ropade in fastigheten och erlade betalning genom att kvittningsvis återropa pantbrevet i fastigheten. Råna fick sedan lagfart på fastigheten. Fastigheten kunde dock senare återvinnas till SCI:s konkursbo. Skälet till återvinningen var att Råna ej hade erlagt kontantbetalning eller deponerat pengar vid auktionen. Det hade räckt att FF 1 milj hade deponerats för att återvinning skulle ha förhindrats. Lemans **försumlighet** består i att Girard **inte erlade kontant betalning eller deponerade pengar vid auktionen.**

Södermark: Det vitsordas att Lemans hade ett fortlöpande uppdrag att biträda Råna och att Lemans gett Råna rådet att köpa fastigheten. Det vitsordas även att Max Slotte, på Rånas begäran, var närvarande vid auktionen. Max Slotte hade därvid rollen som observatör. Lemans hade inget uppdrag att biträda Råna vid auktionen. Det uppdraget hade Girard och skattejuristen Coteau, som anlätats av E&O, som i sin tur anlätats av Råna. Det hade räckt med att fordringsägare med bättre rätt än Råna hade fått betalt för att återvinning skulle ha undvikits. Det kan inte vitsordas att det var försumligt att kvitta i stället för att betala.

Anskaffande av arrendator

Munck: Då ingen av delägarna behärskade franska språket eller hade någon kunskap om hur man driver en vingård fick Lemans i november 1988 i uppdrag att arrendera ut fastigheten. Lemans, genom E&O, förde förhandlingar med Pierrefeu. E&O lät därvid Pierrefeu tillträda fastigheten trots att ett avtal som reglerade arrendet inte var undertecknat. På grund av att avtalet inte undertecknats fick Pierrefeu, istället för avsedda ett år, möjlighet att hålla sig kvar på fastigheten i nio år. Det blev under dessa förhållanden omöjligt att sälja fastigheten. Råna betalade Pierrefeu FF 100 000 för att denne skulle avträda fastigheten. Lemans **försumlighet** består i att Lemans **lätit Pierrefeu tillträda fastigheten trots att avtalet inte var undertecknat.**

Södermark: Lemans har inte fått i uppdrag att arrendera ut vingården. Detta uppdrag hade E&O. Försumlighet från E&O:s sida vitsordas ej. Det var ej fråga om ett arrendeavtal utan ett upplåtelseavtal. E&O skickade upplåtelseavtalet till Pierrefeu. Pierrefeu "tjuvhöll" emellertid på avtalet för att kunna använda det som argument vid förhandlingar om köp av en viss del av fastigheten. Pierrefeu antedaterade senare avtalet och avtalet har godkänts av fransk domstol.

Försäljning av fastigheten

Munck: Det påstås inte att Lemans varit försumligt i denna del.

SCI:s konkurs

Munck: SCI försattes i konkurs den 11 maj 1989 på grund av att SCI hade obetalda skulder avseende lön till sina anställda etc. Råna blev i november 1989, d v s först sex månader efter konkursen, informerat om att SCI försatts i konkurs och missade därför bevakningsförfarandet. Lemans/E&O borde ha känt till möjligheten att efterbevaka i konkursen och borde ha informerat Råna om den. Genom att Lemans inte upplyste Råna om möjligheten till efterbevakning förlorade Råna hela vingården. Lemans **försumlighet** består i **underlåtenhet att upplysa Råna om bevakningsförfarandet.**

Södermark: Lemans hade inget uppdrag i denna del. Lemans fick kännedom om konkursen först i november 1989 och skickade med anledning därav ett fax till Råna, daterat den 23 november 1989, aktbil 3. - Konkursförvaltaren Crousetti borde ha informerat Råna om möjligheten till efterbevakning. - Råna har fö utan Lemans inblandning och vetskap anlitat Girard avseende de anställdas lönekrav och frågan om återvinning.

Munck: Det bestrids att Råna anlitat Girard.

FRÅGAN OM PREKLUSION

Södermark: E&O avgav slutredovisning per den 13 juni 1989. Den innefattade även visst arbete utfört av Lemans. Slutredovisningen överlämnades till Råna den 8 augusti 1989. Frågan om Lemans är ansvarig för E&O:s uppdrag är underkastad svensk lag. Enligt HB 18:9 skall talan avseende sysslomans uppdrag väckas inom ett år. Detta har Råna inte gjort varför eventuella krav från Rånas sida prekluderades den 8 augusti 1990. HB 18:9 är tillämplig så snart någon del av sysslomannauppdraget avser förvaltning av egendom/kapital med redovisningsansvar.

Munck: Det bestrids att det är fråga om sådan förvaltning som avses i HB 18:9. Den huvudsakliga uppgiften har varit att lämna Råna juridisk rådgivning även om uppdraget kan ha innefattat handhavande av vissa klientmedel. I sin normala verksamhet kan advokater inte åberopa denna preklusionsregel. Det vitsordas att Råna fått en faktura från E&O som även innefattar arvode till Lemans. Fakturan är dock inte någon slutredovisning.

Parterna uppger att de anser att målet bör avgöras av tre domare.

Förberedelsen förklaras avslutad varefter tingsrätten avkunnar följande

BESLUT

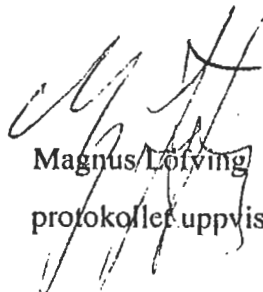
Lemans skall senast den 15 december 1996 närmare utveckla

- 1) sin inställning i frågan om Rånas talerätt och
- 2) sitt påstående att fordringarna i målet är prekluderade och därvid även inge underlaget för sin bedömning i frågan.

Råna kommer därefter att föreläggas att

- 1) yttra sig över vad Lemans anfört enligt ovan,
- 2) precisera vilken tidpunkt Råna utgår från när yrkat skadestånd beräknas (återställningstidpunkter) och
- 3) om möjligt precisera den skada som hänförs till varje påstådd försummelse.

Magnus Löfving
 protokollet uppvisat 1996-11-12/

